

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)

Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu

Broj predmeta: KV. 5/05

Optužnica: KTRZ br. 17/04 od 12. avgusta 2005.

Glavni pretres: 25 04.2007.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Petra Pejića

Svedok je bio vozač u preduzeću *Drina trans* u Zvorniku i vozio je jedan od autobusa koji su 26. 06.1992. godine prevozili Bošnjake iz Kozluka do Šapca. Naime, 12 autobusa preduzeća *Drina trans* prevozilo je Muslimane koji su iseljavani iz Kozluka. Svedok Pejić je vozio jedan od autobusa, navodi da je 26. 06. autobusom došao u Kozluk, da je tu bilo dvadesetak naoružanih policajaca u plavim maskirnim uniformama i oko 30 uniformisanih i naoružanih vojnika. Autobusi su bili parkirani u Kozluku prekoputa Doma kulture. Svedok je stajao pored otvorenih prednjih vrata autobusa i kada je naredeno Kozlučani su počeli da ulaze u autobus. Svedok ne zna ko je naredio da se ulazi u autobus. Kozlučani su sa sobom nosili najnužnije stvari: putne torbe, kese i svedoku nije poznato da li su se selili dobrovoljno ili prinudno. Kolona autobusa i tri kamiona preduzeća *Autotransport* iz Zvornika prešli su preko mosta u Šepku, a zatim su došli na kružni put kod Loznice, gde su se zadržali oko 2,3 sata dok nisu došli predstavnici Crvenog krsta sa putničkim automobilom i doneli neka dokumenta. Nastavili su put prema Šapcu, gde se ceo konvoj autobusa i kamiona sa Kozlučanima parkirao na železničkoj stanici. Tu je bio postavljen putnički voz i posle naređenja svi su iz autobusa prešli u voz koji je nastavio put prema Subotici. Posle toga svedok se vratio u Zvornik, nije podneo nikakav izveštaj niti je bio u obavezi da ga podnese. Šta je bilo posle Šapca svedoku nije poznato.

Svedok je autobusom preduzeća *Drina trans* vozio Muslimane iz Diviča preko Vlasenice u Han Pijesak. Muslimani su ušli u autobuse na fudbalskom igralištu u Diviču. Ispred autobusa išlo je jedno vojno vozilo sa četiri vojnika i jednim oficirom. Već je bio pao mrak kada su stigli u Han Pjesak. Posle pregovora sa predstavnicima muslimanskih snaga rečeno je da muslimanska strana neće da primi Divičane, pa je odlučeno da se vrate u Zvornik. Autobusi sa Divičanima došli su na autobusku stanicu. Posle izvesnog vremena jedan čovek koga svedok ne zna, a koji je bio vojno lice, naredio je da iz autobusa izađu svi napolje, a da muškarci pređu na stadion, koji se nalazio sa druge strane ulice, a da žene, deca i starci ostanu sa druge strane ulice. Žene i deca su kasnije ušli u autobuse, a svedok više nije vozio autobus nego ga je zamenio kolega. Uzeo je taksi i otišao kući. Nije mu poznata sudbina muškaraca koji su izdvojeni od svojih porodica i upućeni na stadion. Više nikada nije čuo ništa o sudbini Divičana. Kasnije je čuo za logor u Domu kulture u Čelopeku. ali nije znao da su tamo bili zatvoreni Divičani.

Saslušanje svedoka Mileta Maksimovića

Svedok je pre rata bio zamenik direktora Privredne banke u Zvorniku. Izbegao je iz Zvornika 6. ili 7.04. 1992. Poslednje nedelje u aprilu dobio je poziv za radnu obavezu a 4.05. je mobilisan. Javio se u kasarnu, koja je bila smeštena u fabrici *Standard* u naselju Karakaj. Komandant odreda TO je bio Dušan Jokić. Svedok je kao rezervni kapetan raspoređen da ide u selo Liplje, desetak kilometra od Zvornika. U tom selu je bila raspoređena četa sa dva voda, koja je brojala oko šezdeset ljudi. Svedok je postavljen za komandira čete. Imao je zadatak da drži teritoriju koju su srpske snage već bile osvojile. Liplje je bilo čisto muslimansko selo. Jedan vod je bio smešten u osnovnoj školi a drugi u dve muslimanske kuće. Pre dolaska u Liplje od načelnika štaba TO Sekanića dobio je naredbu da popiše sve muškarce u selu. Prijavilo se oko 500 muškaraca. U selu nije bilo nikakvih borbi. Muslimani su bili veoma kooperativni.

U drugoj polovini maja u selo su došli pripadnici *Orlova* koji su imali svoje sedište u selu Snagovo. Postavili su punkt i počeli su da maltretiraju Muslimane. Oni su se obraćali za zaštitu svedoku, on je o tome obavestavao komandanta Dušana Jokića ali nije bilo nikakve reakcije. Muslimani su počeli da napuštaju selo uz prećutnu saglasnost svedoka. U jednom trenutku *Orlovi* su zatvorili žene, decu i starce koji su ostali u Liplju u jednu muslimansku kuću. O tome je svedok obavestio komandanta Jokića i ovaj mu je odgovorio da su to *Orlovi* uradili po odobrenju komandanta TO Marka Pavlovića jer su Muslimani u Kalesiji ubili komandanta *Orlova* i oni traže da im se preda njegovo telo. Svedok nije imao moć da spreči *Orlove* da Muslimane drže kao taoce, pa je zatražio od komandanta Jokića da povuče jedinicu iz sela ali mu je rečeno da će jedinica dobiti pojačanje, koje nije dobio. Dana 2.06.1992. muslimanske snage su napale Liplje. To se očekivalo, posle svega šta je urađeno Muslimanima u Liplju. Prilikom tog napada poginula su tri pripadnika svedokove čete. Svedok je posle toga otišao na bolovanje.

Krajem juna, tadašnji direktor banke se dogovorio sa optuženim Markom Pavlovićem da svedok bude raspoređen u štab TO za obezbeđenje objekata od vitalnog značaja i da istovremeno, u toku radnog vremena, radi u banci. Svedok je organizovao obezbeđenje četiri mosta na Drini, tri na putevima, jedan železnički most, tarfostanice, crpne stanice, štaba TO, opštine, banke i drugih objekata.

U drugoj polovini jula formiran je bataljon kome je sedište bilo u Kozluku. Svedok je raspoređen u taj bataljon.

Svedok je jednom video optuženog Marka Pavlovića, kada je došao u Liplje, pre napada muslimanskih snaga. Bilo je reči o čišćenju terena. Trebalo je da dođe neka jedinica da pomogne u pretresu terena ali nije došla i nije izvršeno čišćenje. Svedoku je poznato da je Marka Pavlovića uhapsila specijalna policijska jedinica sa Pala. Misli da je on tada još uvek bio komandant TO.

Svedok je čuo za iseljavanje Kozlučana ali nema neposrednih saznanja o tome. Čuo je da je vozač direktora *Glinice* ubijen. Bubicu su svi poznavali. Čuo je takođe za *Žute ose*.